

Številka: 018-060/2024-29

Datum: 15. 7. 2024

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu mag. Zlate Jerman, kot predsednice senata, ter dr. Mateje Škabar, kot članice senata, in Marka Medveda, kot člana senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Redno vzdrževanje in servisiranje vgrajenih sistemov aktivne požarne zaščite*«, v sklopu 6 »*Sistem APZ ESSER (skupina Honeywell)*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja TENZOR d.o.o., Mariborska cesta 13, Ptuj, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška družba Živko in Purg o.p., d.o.o., Slomškov trg 1, Maribor (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika DARS d.d., Ulica XIV. divizije 4, Celje (v nadaljevanju: naročnik), dne 15. 7. 2024

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika v sklopu 6 »*Sistem APZ ESSER (skupina Honeywell)*«, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. 313/2024-MK-001/2024odl z dne 24. 4. 2024.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 1.529,15 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik po odprtem postopku oddaja javno naročilo za redno vzdrževanje in servisiranje vgrajenih sistemov aktivne požarne zaščite, ki je razdeljeno na devet sklopov. Obvestilo o naročilu

je bilo dne 6. 2. 2024 objavljeno na portalu javnih naročil, pod št. objave JN000666/2024-Eur16/01, in v Uradnem listu Evropske unije, pod številko objave 76153-2024.

Dne 24. 4. 2024 je naročnik sprejel in dne 26. 4. 2024 na portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. 313/2024-MK-001/2024odl (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), iz katerega izhaja, da je javno naročilo v sklopu 6 oddal ponudniku POŽARNI SISTEMI d.o.o., Novorogoška ulica 17, Miklavž na Dravskem polju (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), čigar ponudba se je v navedenem sklopu po merilu uvrstila na prvo mesto.

Vlagatelj, ponudnik z drugouvrščeno ponudbo v sklopu 6, je zoper odločitev o oddaji javnega naročila v navedenem sklopu vložil zahtevek za revizijo z dne 10. 5. 2024. Zatrjuje, da so morali ponudniki skladno z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila izkazati, da imajo za sklop, za katerega oddajajo ponudbo, pooblastilo oziroma dokazilo proizvajalca požarne centrale (oziroma njegovega pooblaščenega zastopnika), iz katerega je razvidno, da so usposobljeni za vzdrževanje (servisiranje) predmetne opreme. Če so bila v pooblastilu oziroma dokazilu ločeno zapisana posamezna usposabljanja, so morali ponudniki izkazati pooblastilo vsaj za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje požarnih central. Za dokazovanje navedenega pogoja so morali ponudniki predložiti izpolnjen in podpisan obrazec 5.2 (c), obrazcu pa so morali priložiti tudi omenjena pooblastila oziroma dokazila. Izbrani ponudnik je v ponudbi kot dokaz izpolnjevanja navedenega pogoja predložil certifikat z nazivom »*Technical Seminar, Certificate, AF420100429, Basic Workshop*«. Tudi vlagatelj je v ponudbi za dokazovanje izpolnjevanja navedenega pogoja predložil certifikat; naziv vlagateljevega certifikata se glasi »*Certificate of Technical Competency, F12_ESSER_EN_210901.01*«, na njem pa so po alinejah jasno navedena področja usposabljanja (pridobljene kompetence), poleg tega je na certifikatu navedeno tudi, kateri zaposleni so se udeležili usposabljanja. V nasprotju s certifikatom, ki ga je predložil vlagatelj, pa certifikat izbranega ponudnika ne vsebuje niti področij usposabljanja (in s tem pridobljenih kompetenc) niti navedbe, kateri zaposleni so se udeležili usposabljanj, vsebuje pa navedbo, da je šlo za »Basic Workshop«, torej za »osnovno delavnico«. Glede na razlike med omenjenima certifikatoma je vlagatelj pri proizvajalcu opreme, ki je predmet vzdrževanja, tj. družbi Honeywell, opravil poizvedbe v zvezi s certifikatom, ki ga je predložil izbrani ponudnik. Dne 26. 4. 2024 je vlagatelj po elektronski pošti prejel odgovor družbe Honeywell, iz katerega izhaja, da certifikat, ki ga je predložil izbrani ponudnik, ni certifikat, ki bi dokazoval, da je izbrani ponudnik usposobljen za montažo in vzdrževanje opreme Honeywell, saj dokazuje zgolj, da se je izbrani ponudnik udeležil (samo) osnovnega izobraževalnega modula L1, namenjenega komercialistom, ki ne zagotavlja usposobljenosti za vzdrževanje opreme Honeywell. Dalje je Honeywell navedel še, da je veljavnost njegovih certifikatov (tudi L1) zgolj 2 leti, kar pomeni, da predloženi certifikat, ki je bil izdan v letu 2010, ni več veljaven. Dne 8. 5. 2024 je vlagatelj prejel dodatni odgovor družbe Honeywell, iz katerega je razvidno, da je certifikat, izdan po modulu L1, namenjen osnovnemu razumevanju portfelja izdelkov, s tem pa izobraževanju prodajnikov, medtem ko je vzdrževanju opreme namenjen certifikat L2 (tega je predložil vlagatelj). Elektronski pošti je Honeywell priložil tudi diagram postopka certificiranja in vzorec certifikata, ki se izda po zaključku izobraževanja L2. Kot je razbrati iz diagrama, izbrani ponudnik ni opravil usposabljanj po modulu L2 (temveč le po modulu L1), nadalje je iz vzorca certifikata razvidno, da je pravilni certifikat za vzdrževanje tisti, ki ga je predložil vlagatelj, in ne tisti, ki ga je predložil izbrani ponudnik. Ker torej izbrani ponudnik ni predložil certifikata, ki bi dokazoval usposobljenost za vzdrževanje, gre ugotoviti, da ne izpolnjuje pogoja iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, posledično pa mu naročnik javnega naročila v sklopu 6 ne bi smel oddati. Glede na navedeno vlagatelj predlaga razveljavitev odločitve o oddaji javnega naročila v sklopu 6, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Izbrani ponudnik, ki ga v predmetnem postopku pravnega varstva zastopa Odvetniška pisarna Lah, Jambrovič & partnerji, d.o.o., Partizanska cesta 36, Maribor, se je v vlogi z dne 16. 5. 2024

izjasnil o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo. Zatrjuje, da je v zvezi z zahtevo po usposobljenosti za vzdrževanje (servisiranje) požarne centrale ESSER predložil dva certifikata proizvajalca navedene centrale, iz katerih izhaja, da sta kadra A. A. in B. B., oba zaposlena pri izbranem ponudniku, opravila »Basic Workshop« za »Fire Alarm System 8000/IQ8Control«, prav navedena požarna centrala (tj. »IQ8 Control«) proizvajalca Honeywell pa je predmet sklopa 6. Kot izhaja iz predloženega certifikata, je bilo predmet uspešno opravljenega izobraževanja oziroma usposabljanja med drugim tudi programiranje, upravljanje, servisiranje in vzdrževanje sistema »Fire Alarm System 8000/IQ8 Control«, kar pomeni, da je izbrani ponudnik brez dvoma usposobljen za vzdrževanje (servisiranje) te opreme, posledično pa izpolnjuje pogoj iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Navedbe vlagatelja glede stopnje izobraževanja (oziroma »delavnice«) in »pravilnosti vrste« usposobljenosti so brezpredmetne, saj iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ni razbrati nikakršnih zahtev glede stopnje usposobljenosti ponudnika, ki bi jo bilo treba izkazovati s posebej predpisanimi ali točno določenimi certifikati, z vidika izpolnjevanja pogojev izbranega ponudnika pa je nepomembno tudi, kakšen certifikat je v obravnavanem postopku javnega naročanja predložil vlagatelj. Dalje so neresnične navedbe vlagatelja o tem, da na predloženih certifikatih ni navedeno, kateri zaposleni so se udeležili usposabljanj, saj je ime zaposlenega jasno zapisano na sredini vsakega od predloženih certifikatov, kjer je navedeno tudi, da sta se udeleženca izobraževanja udeležila kot predstavnika izbranega ponudnika. Iz predloženih certifikatov ne izhaja, da bi bili izdani z omejenim datumom veljavnosti. Omejitev časa veljavnosti bi morala biti jasno navedena na samem certifikatu, kar v konkretnem primeru ni, izbrani ponudnik pa tudi sicer ni bil nikoli obveščen o prenehanju veljavnosti certifikatov. Navedbe vlagatelja, da naj bi certifikat izbranega ponudnika že potekel, ker je bil izdan leta 2010, njegova veljavnost pa je 2 leti, tako ne držijo, poleg tega so v nasprotju z elektronskim sporočilom družbe Honeywell z dne 8. 5. 2024, saj iz slednjega izhaja, da so certifikati navedenega proizvajalca šele od leta 2020 omejeni z dvoletno veljavnostjo. Glede na navedeno torej ni dvoma, da je izbrani ponudnik usposobljen za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje požarnih central, ki so predmet javnega naročila v sklopu 6. Nenazadnje v tej zvezi ne gre spregledati niti, da je izbrani ponudnik pri proizvajalcu Honeywell vseskozi nemoteno naročal opremo, navedeni proizvajalec pa mu je še v letu 2021 dostavil prav opremo, ki je predmet sklopa 6 in jo izbrani ponudnik redno vzdržuje ter servisira še danes. Navedeni proizvajalec tako izbranega ponudnika še vedno šteje za partnerja, če pa je uspel vlagatelj pri tehničnem in komercialnem osebju ene izmed hčerinskih družb proizvajalca pridobiti drugačne izjave, pa to na usposobljenost izbranega ponudnika ne more vplivati.

Naročnik je z odločitvijo, št. 313/2024-001/2024-revS6 z dne 28. 5. 2024, zahtevke za revizijo zavrnil, posledično pa je zavrnil tudi vlagateljevo zahtevo za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. Ob citiranju določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila uvodoma navaja, da vsebina zahteve iz točke 5.2c) med strankama ni sporna. V skladu z omenjeno zahtevo so morali ponudniki s predložitvijo potrditi, ki ga je izdal proizvajalec požarne centrale, izkazati, da so usposobljeni za vzdrževanje (servisiranje) predmetne opreme (požarne centrale), tj. v sklopu 6 požarna centrala ESSER, IQ8 Control C, proizvajalca Honeywell. Izbrani ponudnik je v ponudbi predložil dva certifikata, iz katerih izhaja, da sta se strokovnjaka A. A. in B. B., oba zaposlena pri izbranem ponudniku, udeležila usposabljanja prav za navedeni tip opreme oziroma požarne centrale (»Fire Alarm System 8000/IQ8 Control«), pri čemer vsebina ter vrsta usposabljanja, ki sta se ga udeležila strokovnjaka, med strankama nista sporni. Res sicer iz certifikatov izbranega ponudnika izhaja, da sta se strokovnjaka udeležila usposabljanja »Basic Workshop«, vendar gre izpostaviti, da naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni določil oziroma predpisal vrste in tipa certifikata, ki bi ga morali predložiti ponudniki. Prav tako naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni omejil časa veljavnosti potrdil. Naročnik je določil, da morajo biti v primeru predložitve potrdil z omejenim datumom veljavnosti predložena potrdila veljavna vsaj na rok za oddajo ponudb. V tej zvezi gre ugotoviti, da na

certifikatih izbranega ponudnika obdobje veljavnosti ni navedeno. Po drugi strani pa iz certifikata vlagatelja izhaja, da je ta veljaven do 30. 9. 2023. Certifikat, ki ni več veljaven, je torej certifikat vlagatelja in ne certifikat izbranega ponudnika. Ne glede na vlagateljeva poizvedovanja pri proizvajalcu opreme naročnik ne dvomi v ustreznost certifikatov izbranega ponudnika. V tej zvezi je ključnega pomena, da je naročnik zahteval predložitev potrdila, iz katerega izhaja, da je ponudnik usposobljen za vzdrževanje določene opreme oziroma požarne centrale, strokovnjaka izbranega ponudnika pa sta se udeležila usposabljanja, ki je med drugim vključevalo programiranje, upravljanje, servisiranje in vzdrževanje takšne opreme. Dalje ne gre spregledati, da naročnik časa veljavnosti potrdil ni omejil, kot veljavno pa je štel potrdilo, na katerem so navedeni strokovnjaki izbranega ponudnika. Čeprav vlagatelj v zahtevku za revizijo govori o enem certifikatu, naročnik poudarja, da je izbrani ponudnik v ponudbi predložil dva enaka certifikata (za oba navedena strokovnjaka), njuni osebni podatki pa so bili pri vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika, ki je bil omogočen vlagatelju, prikriti. Na podlagi navedenega je po mnenju naročnika potrebno zaključiti, da predloženi certifikati izbranega ponudnika v celoti ustrezajo zahtevam v zvezi z usposobljenostjo za vzdrževanje (servisiranje) opreme, posledično pa je treba vlagateljev zahtevek za revizijo zavrniti.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 29. 5. 2024 odstopil dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila in predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 3. 6. 2024 opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo. V vlogi vztraja pri pravovarstvenem predlogu in vseh očitkih ter dokazih iz zahtevka za revizijo, poleg tega pa se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb. Uvodoma izpostavlja, da je naročnik napačno ugotovil, da za vlagatelja nista sporni vsebina in vrsta seminarja, v zvezi s katerim je izbrani ponudnik predložil certifikat. Vlagatelj je namreč v zahtevku za revizijo jasno navedel, da sta se strokovnjaka izbranega ponudnika udeležila seminarja, ki je namenjen komercialistom in ne zagotavlja usposobljenosti za vzdrževanje opreme. Kot je razvidno iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, je naročnik zahteval, da mora predloženo potrdilo izkazovati ponudnikovo usposobljenost za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje opreme. Pri tem ne gre spregledati, da proizvajalec Honeywell za isto opremo zagotavlja več različnih seminarjev, npr. seminar za prodajnike (komercialiste) in seminar za vzdrževalce (serviserje). Po zaključku udeleženci seminarja za komercialiste dobijo certifikat »Basic Workshop«, vzdrževalci, ki so se udeležili naprednejšega seminarja, pa »Certificate of Technical Competency«. Z vidika preverjanja, ali ponudnik izpolnjuje pogoj v zvezi z usposobljenostjo za servisiranje (vzdrževanje), tako ni dovolj, da naročnik preveri zgolj obstoj certifikata in dejstvo, ali se certifikat nanaša na predmetno opremo, temveč je ključno, da naročnik preveri, za katero vrsto seminarja gre in katera znanja so strokovnjaki pridobili na seminarju, ki so se ga udeležili. Le na takšen način lahko namreč naročnik preveri, ali se certifikat nanaša na vzdrževanje oziroma servisiranje opreme in dokazuje izpolnjevanje navedenega pogoja ali ne.

Državna revizijska komisija je dne 4. 6. 2024 vlagatelja in izbranega ponudnika pozvala na predložitev overjenih prevodov listinskih dokazil v tujem jeziku, ki jih vlagatelj priložil k zahtevku za revizijo, izbrani ponudnik pa k vlogi z dne 16. 5. 2024.

Državna revizijska komisija je pravočasno predložene overjene prevode vlagatelja dne 12. 6. 2024 posredovala v seznanitev in opredelitev naročniku in izbranemu ponudniku, pravočasno predložene prevode izbranega ponudnika pa je istega dne posredovala v seznanitev in opredelitev naročniku. Dne 12. 6. 2024 je Državna revizijska komisija vlagatelju v seznanitev in opredelitev posredovala vlogo izbranega ponudnika z dne 16. 5. 2024 (s katero dotlej še ni bil seznanjen), skupaj s predloženimi overjenimi prevodi.

Vlagatelj, izbrani ponudnik in naročnik se do posredovane dokumentacije niso opredelili.

Državna revizijska komisija je dne 12. 6. 2024 prejela vlogo vlagatelja z dne 11. 6. 2024, v kateri navaja, da se mu je pri vpogledu v ponudbeno dokumentacijo izbranega ponudnika vzbudil sum, da je s certifikatom, ki ga je izbrani ponudnik predložil v ponudbi, »nekaj narobe«, saj imajo po vedenju vlagatelja vsi certifikati, ki jih izdaja družba Honeywell, omejen rok veljavnosti. Vlagatelj je zato naročil kopiranje navedenega certifikata in ga posredoval družbi Honeywell ter jo vprašal, ali je certifikat pristen. Dne 11. 6. 2024 je vlagatelj prejel odgovor družbe Honeywell, da predloženi certifikat izbranega ponudnika ni enak originalu, ki ga hrani Honeywell. Na navedenem certifikatu namreč manjka rok veljavnosti, tj. 2 leti od izdaje. Iz navedenega pa sledi, da je izbrani ponudnik omenjeni certifikat predrugačil na način, da je prekril rok veljavnosti certifikata in certifikat v postopku javnega naročanja prikazal kot veljavnega. Gre za kaznivo dejanje goljufije po 211. členu Kazenskega zakonika (Uradni list RS, št. 55/08 s sprem.), v zvezi s katerim je vlagatelj na pristojno okrožno državno tožilstvo že vložil kazensko ovadbo, o kazenski ovadbi ter sumu storitve kaznivega dejanja pa je obvestil tudi naročnika. Očitno je torej, da certifikat, ki ga je predložil izbrani ponudnik, ni veljaven, izbrani ponudnik pa je v postopku javnega naročanja storil kaznivo dejanje.

Vlagatelj je dne 14. 6. 2024 Državni revizijski komisiji na podlagi poziva z dne 13. 6. 2024 pravočasno predložil overjene prevodov listinskih dokazil v tujem jeziku, ki jih je priložil k vlogi z dne 11. 6. 2024.

Državna revizijska komisija je vlogo vlagatelja z dne 11. 6. 2024 skupaj s predloženimi overjenimi prevodi posredovala v seznanitev in opredelitev naročniku ter izbranemu ponudniku.

Naročnik se do posredovanega ni opredelil, izbrani ponudnik pa se je do navedb vlagatelja iz vloge z dne 11. 6. 2024 opredelil v vlogi z dne 21. 6. 2024. Navaja, da je v ponudbi predložil certifikate družbe Honeywell, kot ti izhajajo iz spisa naročnika in jih je tudi predložil v izjasnitvi do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo. Dalje zatrjuje, da je v obravnavanem primeru ponudbo pripravil prokurist izbranega ponudnika, ki je v ponudbi predložil certifikate, kot so ti v skenirani obliki shranjeni na strežniku družbe (torej brez omejitve roka veljavnosti, kot izhaja iz certifikatov, ki jih je predložil vlagatelj). Z drugimi izvodi oziroma izvorniki certifikatov izbrani ponudnik ne razpolaga, zato se do vlagateljevih navedb konkretnje ne more opredeliti.

Državna revizijska komisija je pri odločanju o zahtevku za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje predmetnega javnega naročila na portalu javnih naročil, dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila in ponudbo izbranega ponudnika, zlasti v predložena dokumenta »Potrdilo AF420100429« z dne 29. 4. 2010 za kader A. A. ter »Potrdilo AF420100429« z dne 29. 4. 2010 za kader B. B. Po pregledu navedene dokumentacije in dokumentacije, predložene v postopku pravnega varstva, ter po preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

V obravnavanem primeru je med vlagateljem in naročnikom spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal v skladu z določbami Zakona o javnem naročanju (Uradni list RS, št. 91/2015 s sprem.; v nadaljevanju: ZJN-3) in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ugotovil, da je izbrani ponudnik v sklopu 6 dokazal izpolnjevanje enega izmed pogojev za sodelovanje, ki se nanašajo na tehnično in strokovno sposobnost, posledično pa je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno ter mu v navedenem sklopu oddal javno naročilo.

Naročnikovo ravnanje je treba presojati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, v skladu s katero je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam ter zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega njegovih zagotovljenih sredstev. Naročnik odda javno naročilo na podlagi meril po tem, ko v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 preveri izpolnjevanje naslednjih pogojev: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3, ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Iz citiranih določb ZJN-3 izhaja, da je mogoče kot dopustno oceniti in posledično izbrati zgolj ponudbo ponudnika, ki (med drugim) izpolnjuje pogoje za sodelovanje, ki jih je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil naročnik.

Naročnik ima namreč v skladu s prvim odstavkom 76. člena ZJN-3 možnost, da določi objektivna pravila in pogoje za sodelovanje, ki se lahko nanašajo na: a) ustreznost za opravljanje poklicne dejavnosti, b) ekonomski in finančni položaj ter c) tehnično in strokovno sposobnost. Glede tehnične in strokovne sposobnosti lahko naročnik skladno z desetim odstavkom 76. člena ZJN-3 določi zahteve, s katerimi zagotovi, da imajo gospodarski subjekti potrebne človeške in tehnične vire ter izkušnje za izvajanje javnega naročila v skladu z ustreznim standardom kakovosti.

Možna dokazila za dokazovanje tehnične sposobnosti so (taksativno) navedena v osmem odstavku 77. člena ZJN-3, v skladu s katerim lahko ponudnik tehnično usposobljenost za izvedbo javnega naročila (med drugim) dokaže (tudi) z dokazilom o izobrazbi in strokovni usposobljenosti izvajalca storitev ali gradenj ali vodstvenih delavcev podjetja pod pogojem, da ne štejejo kot merilo za oddajo javnega naročila (smiselno prim. točko f) osmega odstavka 77. člena ZJN-3).

V obravnavanem primeru je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila (med drugim) določil tudi pogoje za sodelovanje, ki se nanašajo na tehnično in strokovno sposobnost. Tako je v poglavju 1 z naslovom »Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe«, v okviru točke 5.2 »Pogoji za sodelovanje«, med drugim zapisal:

»c) /.../.

Ponudnik mora izkazati, da ima za sklop, za katerega oddaja ponudbo, pooblastilo oz. dokazilo o usposobljenosti, izdano s strani proizvajalca požarne centrale (oz. od njegovega pooblaščenega zastopnika), iz katerega je razvidno, da je ponudnik usposobljen za vzdrževanje (servisiranje) te opreme. Če so v pooblastilu oz. dokazilu ločeno zapisana posamezna usposabljanja, mora ponudnik imeti pooblastila vsaj za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje požarnih central.

Če so na pooblastilu navedeni delavci, ki so se udeležili izobraževanja/usposabljanja, mora ponudnik predložiti tudi dokazilo, da so le ti pri njem še zaposleni oz. v drugačnem pogodbenem razmerju.

Če so potrdila z omejenim datumom veljavnosti izobraževanja/usposabljanja, morajo le ta biti veljavna vsaj na rok oddaje ponudbe predmetnega javnega naročila. Ponudnik bo moral dokazila z omejenim rokom veljavnosti redno obnavljati do konca pogodbenega roka.

Način dokazovanja:

Ponudnik predloži izpolnjen in podpisan obrazec 5.2 (c) – Seznam pooblastil oz. dokazil o usposobljenosti, izdanih s strani proizvajalca požarne centrale, v Poglavju 6 – Sposobnost. Ponudnik mora seznamu priložiti navedena pooblastila oziroma dokazila (ločeno za vsak ponujeni sklop).

Naročnik si pridržuje pravico, da v fazi pregleda ponudbe zahteva še dodatna dokazila (pogodbe, poročila ipd.).«

Dalje je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, poglavju 2 z naslovom »*Tehnične specifikacije*«, v okviru točke 1 v povezavi s točko 12 določil, da je predmet javnega naročila v sklopu 6 redno vzdrževanje sistema aktivne požarne zaščite (tj. požarne centrale) ESSER, ki jo proizvajajo družbe iz skupine Honeywell.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja (kot to v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo pravilno navaja tudi naročnik), da razlaga citiranih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila med strankama ni sporna. Stranki sta si enotni, da so morali ponudniki v konkretnem primeru v ponudbi za sklop 6 dokazati, da so usposobljeni za vzdrževanje (servisiranje) požarne centrale ESSER proizvajalca Honeywell, dokazilo o usposobljenosti pa je moral izdati navedeni proizvajalec (oziroma njegov pooblaščen zastopnik). Dalje sta si stranki enotni, da je morala – v primeru, da so bila v dokazilu ločeno zapisana posamezna usposabljanja – iz dokazila izhajati usposobljenost ponudnika vsaj za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje navedene požarne centrale. Nenazadnje pa stranki soglašata tudi, da je moralo biti – v primeru predložitve dokazila z omejeno časovno veljavnostjo – to dokazilo veljavno vsaj (še) na dan poteka roka za oddajo ponudb, s takšno razlago citiranih določb dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pa se strinja tudi Državna revizijska komisija.

Vprašanje, ki je med strankama sporno, se v konkretnem primeru nanaša na naročnikovo presojo veljavnosti in vsebine dokazil, ki jih je v zvezi z dokazovanjem izpolnjevanja citiranega pogoja za sodelovanje iz točke 5.2c) v ponudbi za sklop 6 predložil izbrani ponudnik. Drugače povedano je v obravnavani zadevi med strankama sporno, ali je naročnik ravnal pravilno, ko je presodil, da so dokazila, ki jih je za dokazovanje izpolnjevanja pogoja iz točke 5.2c) v ponudbi predložil izbrani ponudnik, (tako glede veljavnosti kot glede vsebine) ustrezna oziroma skladna z določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, in, nadalje, ali je naročnik ravnal pravilno, ko je na podlagi presoje o ustreznosti predloženih dokazil zaključil, da je izbrani ponudnik uspel dokazati izpolnjevanje pogoja iz točke 5.2c) navedene dokumentacije.

V tej zvezi Državna revizijska komisija na podlagi pregleda ponudbe izbranega ponudnika za sklop 6 najprej ugotavlja, da izbrani ponudnik za dokazovanje navedenega pogoja v sklopu 6 ni predložil enega dokazila, kot gre mestoma razumeti navedbe vlagatelja, niti ni predložil večjega števila dokazil, kot gre po drugi strani mestoma razumeti navedbe naročnika, temveč je predložil dve (listinski) dokazili, in sicer dokument »*Potrdilo, AF420100429*« z dne 29. 4. 2010 za kader A. A. ter dokument »*Potrdilo, AF420100429*« z dne 29. 4. 2010 za kader B. B.

Na podlagi pregleda navedenih dokumentov (»*Potrdil*«) Državna revizijska komisija dalje ugotavlja, da sta se kadra A. A. in B. B. (kot predstavnika izbranega ponudnika) udeležila ter uspešno zaključila seminar oziroma t. i. »osnovno delavnico za požarne alarmne sisteme 8000/IQ8Control«, ki je vključevala usposabljanje s področja razvrstitve serije detektorjev IQ8Quad, usposabljanje s področja različnih ohišij FACP 8000 C/M, IQ8Control C/M in izdelkov 8008 esserbus, usposabljanje s področja programiranja omrežnih sistemov essernet z orodji 8000 ter usposabljanje s področja orodij za servis in vzdrževanje nadzorne plošče.

Iz vsebine predloženih »Potrdil« tako ni razvidno, da sta bila predmet uspešno opravljenega usposabljanja (tudi) servis in vzdrževanje požarne centrale, kot to zatrjujeta naročnik ter izbrani ponudnik. Iz vsebine predloženih »Potrdil« je mogoče razbrati le, da so bila predmet navedenega usposabljanja (zgolj) »orodja za servis in vzdrževanje nadzorne plošče«. Takšen zapis na »Potrdilih« pa po presoji Državne revizijske komisije sam po sebi (brez predložitve dodatnih pojasnil oziroma dokazil, pravico do pozivanja h katerim si je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila pridržal naročnik) še ne daje podlage za zaključek, da predloženi »Potrdili« dokazujeta usposobljenost izbranega ponudnika za vzdrževanje (servisiranje) požarne centrale. Na podlagi zapisa »orodja za servis in vzdrževanje nadzorne plošče« namreč ni mogoče ugotoviti, ali je bilo predmet navedenega usposabljanja (med drugim tudi) spoznavanje praktične uporabe orodij za servis in vzdrževanje požarne centrale (kot celote), v okviru katerega so se udeleženci usposobili za uporabo teh orodij v praksi, ali pa je bila predmet obravnavanega usposabljanja morebiti (le) seznanitev udeležencev z orodji za servis in vzdrževanje nadzorne plošče na (osnovni) teoretični ravni, v okviru katere so udeleženci pridobili izključno (osnovna) teoretična znanja npr. o pojmu, vrstah ter lastnostih teh orodij. Z življenjskega vidika nelogično in izkustveno neprepričljivo pa se v tej zvezi zdi, da bi že zgolj pridobljena osnovna teoretična znanja npr. o pojmu, vrstah ter splošnih lastnostih orodij za vzdrževanje oziroma servisiranje nadzorne plošče, brez pridobljenih znanj o praktični uporabi teh orodij, sama po sebi zadoščala za usposobljenost za redno vzdrževanje celotnega sistema požarne centrale v praksi.

Dalje gre na podlagi pregleda predloženih »Potrdil« izbranega ponudnika ugotoviti tudi, da so na teh »Potrdilih« med področji, ki so bila predmet usposabljanj, izrecno navedena (le) orodja za servis in vzdrževanje nadzorne plošče (kot enega izmed več sestavnih delov požarne centrale), ne pa požarne centrale (kot celote), kakor je to v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval naročnik.

Nenazadnje pa na podlagi pregleda predloženih »Potrdil« izbranega ponudnika ne gre spregledati niti, da so na navedenih »Potrdilih« ločeno zapisana posamezna usposabljanja, kar glede na (nesporne) določbe dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila pomeni, da bi morala iz predloženih dokazil izhajati usposobljenost ponudnika vsaj za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje požarne centrale ESSER. Vendar vsebina predloženih »Potrdil« izbranega ponudnika, kot že pojasnjeno, ne daje podlage niti za zaključek, da je izbrani ponudnik usposobljen za vzdrževanje (servisiranje) požarne centrale ESSER, toliko manj pa posledično za zaključek, da je izbrani ponudnik usposobljen za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje navedene požarne centrale, saj montaža in priklop v »Potrdilih« izbranega ponudnika (na nobenem mestu) nista niti posredno omenjena, kaj šele izrecno zapisana.

Po presoji Državne revizijske komisije zato že glede na ugotovljeno ne more biti dvoma, da »Potrdili«, ki ju je v ponudbi za sklop 6 predložil izbrani ponudnik, sami po sebi (brez predložitve dodatnih pojasnil oziroma dokazil) ne omogočata niti zaključka, da je izbrani ponudnik usposobljen za vzdrževanje (servisiranje) požarne centrale ESSER, kaj šele zaključek, da je – poleg za vzdrževanje (servisiranje) navedene požarne centrale – usposobljen (tudi) za montažo, priklop in programiranje slednje. Upošteva je navedeno pa je potrebno ugotoviti, da naročnik ni ravnal pravilno, ko je presodil, da je izbrani ponudnik s predloženimi »Potrdili« uspel dokazati izpolnjevanje pogoja iz točke 5.2c) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Takšen zaključek je še dodatno potrjen z elektronskimi sporočili proizvajalca Honeywell, ki jih je v zahtevku za revizijo predložil vlagatelj. Ob pregledu elektronskih sporočil z dne 26. 4. 2024 in 8. 5. 2024 se namreč za utemeljene izkažejo (po vsebini smiselne) navedbe vlagatelja o tem, da izvaja Honeywell dve vrsti usposabljanj – (osnovno) usposabljanje L1, ki je namenjeno zgolj osnovnemu razumevanju portfelja navedenega proizvajalca (s tem pa ciljni skupini

komercialistov) in ne zagotavlja usposobljenosti za vzdrževanje sistemov Honeywell, ter (naprednejše) usposabljanje L2, namenjeno izključno serviserjem oziroma vzdrževalcem sistemov Honeywell, po zaključku katerega udeleženci pridobijo potrdilo o usposobljenosti oziroma certifikat z nazivom »Certificate of Technical Competency«, vse navedeno pa je potrjeno tudi z vpogledom v shemo oziroma diagram postopka certificiranja in vzorec navedenega certifikata, ki ju je v zahtevku za revizijo predložil vlagatelj.

Ob upoštevanju dejstva, da proizvajalec Honeywell za iste sisteme izvaja dve različni vrsti usposabljanj, eno za komercialiste (L1) in drugo za serviserje (L2), pa se Državna revizijska komisija ne more strinjati z navedbami naročnika ter izbranega ponudnika o tem, da je nepomembno (brezpredmetno), kakšni sta bili »stopnja« in »vrsta« usposabljanj, ki sta se jih v zvezi s sistemom požarne centrale ESSER udeležila predstavnik izbranega ponudnika. Nasprotno, ob dejstvu, da proizvajalec Honeywell za iste sisteme izvaja različnim ciljnim skupinam namenjeni usposabljanji L1 in L2 z različno vsebino, se po presoji Državne revizijske komisije za pravno pomembne izkažejo vlagateljeve navedbe o tem, da se izbrani ponudnik ni udeležil usposabljanja po modulu L2 in posledično nima certifikata oziroma potrdila L2, temveč se je udeležil (zgolj) usposabljanja L1 in ima pridobljen (le) certifikat oziroma potrdilo L1. Tem navedbam pa naročnik in izbrani ponudnik izrecno ne nasprotujeta, poleg tega pa so potrjene tudi z vpogledom v predloženi »Potrdili« izbranega ponudnika, ki se niti po nazivu niti po vsebini ne ujemata z vzorcem certifikata z nazivom »Certificate of Technical Competency«, ki ga udeleženci (glede na neizpodbita pojasnila proizvajalca Honeywell) pridobijo po zaključku usposabljanja L2. Da se predstavnik izbranega ponudnika nista udeležila naprednejšega usposabljanja L2 (za serviserje), temveč le osnovnega usposabljanja L1, pa nenazadnje nakazuje že navedba »osnovna delavnica« na »Potrdilih«, ki jo naročnik ter izbrani ponudnik v svojih vlogah izpostavljata celo sama.

Četudi izbrani ponudnik na eni strani ne zanika, da se je udeležil usposabljanja po modulu L1, na drugi strani zatrjuje, da za izpolnitev naročnikovih zahtev zadostuje že »osnovna« usposobljenost za vzdrževanje (servisiranje) požarne centrale. To pa pomeni, da je po stališču izbranega ponudnika predmet »osnovne delavnice« (po modulu L1) tudi vzdrževanje (servisiranje), montaža, priklop in programiranje požarne centrale ESSER. Vendar izbrani ponudnik za ugotavljanje utemeljenosti tega stališča ne predlaga nobenih dokazov, po drugi strani pa vlagatelj z obravnavanima elektronskima sporočiloma proizvajalca Honeywell ter predloženim diagramom postopka certificiranja in vzorcem certifikata z nazivom »Certificate of Technical Competency« uspe dokazati nasprotno – da usposobljenost za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje požarne centrale ESSER omogoča zgolj uspešno opravljeno usposabljanje po modulu L2, ki se dokazuje s certifikatom z nazivom »Certificate of Technical Competency«. Ker izbrani ponudnik navedenega certifikata (potrdila) v konkretnem postopku javnega naročanja ni predložil (kar enako velja tudi za postopek pravnega varstva), navedb o usposobljenosti za vzdrževanje (servisiranje) požarne centrale ESSER pa s predlaganimi dokazi ni uspel dokazati, je treba po presoji Državne revizijske komisije zaključiti, da izbrani ponudnik posledično ni uspel dokazati usposobljenosti za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje navedene požarne centrale.

Navedeno toliko bolj velja ob upoštevanju elektronskega sporočila proizvajalca Honeywell z dne 26. 4. 2024, v katerem proizvajalec nedvoumno pojasni, da izbrani ponudnik usposabljanja po modulu L2 ni opravil, posledično pa certifikata z nazivom »Certificate of Technical Competency« ni pridobil, zato ga navedeni proizvajalec (zaradi umanjkanja zadostnega znanja) ne šteje za certificiranega partnerja za namestitev opreme ESSER.

Čeprav med strankama ni sporno, da so pojasnila v navedenem elektronskem sporočilu (kot tudi v elektronskem sporočilu z dne 8. 5. 2024) podali predstavniki tehničnega in komercialnega

osebja ene izmed hčerinskih družb proizvajalca Honeywell, pa to teže obravnavanih elektronskih sporočil po presoji Državne revizijske komisije ne zmanjšuje. Gre namreč za elektronska sporočila zaposlenih v eni od družb iz skupine Honeywell kot proizvajalca opreme ESSER, za katere se ob dejstvu, da sodijo med tehnično in komercialno osebje proizvajalca, zdi še toliko bolj logično, da imajo podroben vpogled tako v postopke usposabljanja kot tudi v nabor aktualnih certificiranih partnerjev proizvajalca. Upošteva se navedeno ter dejstvo, da naročnik in izbrani ponudnik v zvezi z omenjenim osebjem niti na pavšalni ravni ne podajata nobenih navedb, še manj pa dokaznih predlogov, ki bi omajali bodisi verodostojnost omenjenega osebja bodisi verodostojnost vsebine obravnavanih elektronskih sporočil, po presoji Državne revizijske komisije ni videti razloga, da se obravnavanim elektronskim sporočilom tega osebja v okviru dokaznega postopka ne bi priznalo teže, za kar si prizadevata naročnik in izbrani ponudnik.

Posledično Državna revizijska komisija ob upoštevanju vsega navedenega ugotavlja, da obravnavani »Potrdili« izbranega ponudnika ne dajeta podlage za zaključek, da je izbrani ponudnik usposobljen za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje požarne centrale ESSER, kar nadalje pomeni, da obravnavani »Potrdili« ne dokazujeta izpolnjevanja zahteve, kot jo je naročnik določil v točki 5.2c) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila.

Ugotovljenega ne morejo spremeniti navedbe izbranega ponudnika o tem, da je pri proizvajalcu Honeywell vseskozi nemoteno naročal opremo, navedeni proizvajalec pa da izbranega ponudnika še vedno šteje za partnerja in mu je v letu 2021 dostavil prav takšno opremo, ki je predmet javnega naročila v sklopu 6. Četudi Honeywell v elektronskih sporočilih z dne 1. 9. 2022 ter 22. 3. 2023 izbranega ponudnika res naslavlja s »partnerjem« in iz vpogleda v predložena računa (INVOICE 7745036422 ter 7745036401) in elektronsko sporočilo z dne 18. 12. 2020 izhaja, da je izbranemu ponudniku v letu 2021 dobavil požarno centralo, ki je predmet javnega naročila v sklopu 6, pa to samo po sebi še ne pomeni, da je izbrani ponudnik usposobljen za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje požarne centrale ESSER, kot je to v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval naročnik. Nenazadnje pa v tej zvezi ne gre spregledati niti, da je naročnik v navedeni dokumentaciji kot (edino) možno dokazilo za izpolnjevanje omenjene zahteve oziroma pogoja za sodelovanje določil dokazilo o opravljenem usposabljanju (in ne elektronskih sporočil v zvezi z dobavami opreme ter v tej zvezi izstavljenih računov proizvajalca), pri čemer pa predloženi »Potrdili« zaključka o usposobljenosti izbranega ponudnika za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje požarne centrale ESSER, kot že obrazloženo, ne omogočata.

Poleg dejstva, da obravnavani »Potrdili« ne izkazujeta vsebine, kot jo je v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval naročnik, posledično pa vsebinsko nista ustrezni oziroma skladni z zahtevo naročnika, se v konkretnem primeru zastavlja tudi vprašanje časovne ustreznosti obravnavanih »Potrdil«. Kakor že pojasnjeno, je namreč naročnik v točki 5.2c) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila (med drugim) določil tudi, da morajo biti potrdila z omejeno časovno veljavnostjo veljavna vsaj (še) na dan poteka roka za oddajo ponudb.

V tej zvezi Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v »Potrdili«, ki ju je izbrani ponudnik predložil v ponudbi za sklop 6, uvodoma ugotavlja dvoje: prvič, da sta bili navedeni »Potrdili« izdani leta 2010, in drugič, da navedeni »Potrdili« roka veljavnosti nimata nikjer zapisanega, kar med strankama revizijskega postopka sicer ni sporno.

Ob navedenem pa ne gre prezreti, da je vlagatelj v vlogi z dne 11. 6. 2024 predložil dokument, ki mu ga je (na podlagi elektronskega sporočila z dne 7. 5. 2024) posredoval proizvajalec Honeywell v elektronskem sporočilu z dne 11. 6. 2024. Upošteva se trditveno podlago udeležencev revizijskega postopka Državna revizijska komisija ugotavlja, da niti izbrani ponudnik niti naročnik ne nasprotujeta vlagateljevi navedbi, da omenjeni dokument predstavlja izvornik enega od dveh

»Potrdil«, ki ju je izbrani ponudnik predložil v ponudbi za sklop 6, razlogov za dvom v izpostavljeno navedbo vlagatelja pa po opravljenem vpogledu v navedeni dokument (v nadaljevanju: »proizvajalčevo potrdilo«) nima niti Državna revizijska komisija. Dalje Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v »proizvajalčevo potrdilo« pritrjuje vlagateljevi navedbi o tem, da je na navedenem dokumentu, sicer izdanem leta 2010, jasno zapisano tudi obdobje veljavnosti tega dokumenta. Ker je slednji veljaven (zgolj) 2 leti od izdaje, kakor to pravilno zatrjuje vlagatelj, gre nadalje ugotoviti, da »proizvajalčevo potrdilo« na dan poteka roka za oddajo ponudb (v letu 2024) ni bilo več veljavno.

Upošteva je navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da je vlagatelj svoje trditveno-dokazno breme¹ v zvezi s časovno neustreznostjo (tj. neveljavnostjo »Potrdil« izbranega ponudnika na dan poteka roka za oddajo ponudb) izpolnil. Posledično je na naročniku in izbranem ponudniku breme, da se opredelita do »proizvajalčevega potrdila« in pojasnita, zakaj je pri odločanju v dani zadevi potrebno upoštevati predloženi »Potrdili« izbranega ponudnika (in ne »proizvajalčevega potrdila«), hkrati pa dokažeta podane navedbe o tem, da časovna veljavnost »Potrdil« izbranega ponudnika ni omejena in sta slednji zato še veljavni.

Vendar naročnik in izbrani ponudnik niti na pavšalni ravni ne nasprotujeta vlagateljevi navedbi o tem, da predstavlja »proizvajalčevo potrdilo« izvornik enega od dveh »Potrdil« iz ponudbe izbranega ponudnika, še manj pa konkretizirano pojasnita, zakaj je treba po njunem mnenju pri sprejemu odločitve v dani zadevi kot relevantni upoštevati »Potrdili« iz ponudbe izbranega ponudnika (in ne »proizvajalčevega potrdila«). V tej zvezi izbrani ponudnik v vlogi z dne 21. 6. 2024 tako navaja le, da je v ponudbi za sklop 6 predložil »Potrdili«, kot sta ti v skenirani obliki shranjeni na strežniku družbe, pri tem pa dodaja, da z drugimi izvodi oziroma izvorniki »Potrdil« ne razpolaga, zato se do vlagateljevih navedb konkretnije ne more opredeliti.

Pavšalne in nedokazane navedbe, kakšni »Potrdili« ima v skenirani obliki shranjeni na strežniku družbe, pa izbranega ponudnika ne morejo razbremeniti trditveno-dokaznega bremena v zvezi z ugotavljanjem časovne (ne)ustreznosti »Potrdil«, tega bremena pa izbrani ponudnik po presoji Državne revizijske komisije ne izpolni, kar enako velja tudi za naročnika.

Ker torej niti naročnik niti izbrani ponudnik ne nasprotujeta vlagateljevi navedbi, da predstavlja »proizvajalčevo potrdilo« iz leta 2010 z navedenim 2-letnim obdobjem veljavnosti izvornik enega od dveh »Potrdil« iz ponudbe izbranega ponudnika, še manj pa predlagata izvedbo dokazov, ki bi potrjevali nasprotno, se po presoji Državne revizijske komisije vzbuja resen dvom (tudi) v časovno ustreznost predloženih »Potrdil«. Pri tem gre dodati še, da naj bi vlagatelj zaradi suma storitve kaznivega dejanja v zvezi z domnevnim predrugačenjem »Potrdil« zoper izbranega ponudnika že vložil kazensko ovadbo, o sumu storitve kaznivega dejanja pa obvestil naročnika, do teh vlagateljevih navedb pa se Državna revizijska komisija ni opredeljevala, saj za sprejem odločitve v dani zadevi niso pomembne.

Ob upoštevanju vsega navedenega Državna revizijska komisija zaključuje, da »Potrdili« iz ponudbe izbranega ponudnika za sklop 6 nista ustrezni oziroma skladni z zahtevo naročnika iz točke 5.2c) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, saj ne dokazujeta usposobljenosti za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje požarne centrale, poleg tega pa se vzbuja tudi resen dvom v veljavnost omenjenih »Potrdil« na dan poteka roka za oddajo

¹ Ker ZPVPJN vprašan v zvezi s trditveno-dokaznim bremenom ne ureja, je v skladu s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN v tej zvezi potrebno uporabiti določbe Zakona o pravnem postopku (Uradni list RS, št. 26/1999 s sprem.; v nadaljevanju: ZPP). V zvezi s trditveno-dokaznim bremenom sta relevantna zlasti 7. in 212. člen ZPP, iz katerih izhaja dolžnost strank, da jasno, določno in konkretno navedejo dejstva, na katera opirajo svoje zahtevke (trditveno breme), in predlagajo dokaze, s katerimi se zatrjevana dejstva dokazujejo (dokazno breme).

ponudb. Iz navedenega pa sledi, da naročnik ni ravnal v skladu s točko 5.2c) dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila ter prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3, ko je presodil, da je izbrani ponudnik s predloženima »Potrdiloma« v sklopu 6 uspel dokazati, da je usposobljen za vzdrževanje (servisiranje), montažo, priklop in programiranje požarne centrale ESSER in je ponudbo izbranega ponudnika za sklop 6 ocenil kot dopustno, posledično pa je izbranemu ponudniku v navedenem sklopu oddal javno naročilo. Upošteva je navedeno je Državna revizijska komisija na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila odločitev naročnika v sklopu 6 »Sistem APZ ESSER (skupina Honeywell)«, kot izhaja iz dokumenta »Odločitev o oddaji javnega naročila«, št. 313/2024-MK-001/2024odl z dne 24. 4. 2024.

Ob navedenem gre pojasniti še, da Državna revizijska komisija ni obravnavala vlagateljevih navedb o tem, da na »Potrdilih« izbranega ponudnika nista navedena ime in priimek udeležencev usposabljanj, kot tudi ne navedb izbranega ponudnika o tem, da sta se omenjenih usposabljanj udeležila kadra, ki sta zaposlena pri izbranem ponudniku, posledično pa v tej zvezi ni izvedla dokaznega predloga izbranega ponudnika z vpogledom v predložena obrazca M1, ki ga je zavrnila kot nepotrebna. Izpostavljene navedbe in omenjeni dokazni predlog namreč ne bi več mogli vplivati na odločitev Državne revizijske komisije oziroma odločitve o ugoditvi zahtevku za revizijo ne bi več mogli spremeniti. Prav tako Državna revizijska komisija ni obravnavala naročnikovih navedb o tem, da potrdilo o usposobljenosti, ki ga je v ponudbi predložil vlagatelj, na dan poteka roka za oddajo ponudb ni bilo več veljavno, saj je predmet spora v obravnavani zadevi dopustnost ponudbe izbranega ponudnika, ne pa dopustnost ponudbe vlagatelja, ki je naročnik v postopku javnega naročanja tudi sicer še ni ocenil, posledično pa je ne more (prvič) oceniti (še) v postopku pravnega varstva. Predstavljene naročnikove navedbe za sprejem odločitve v obravnavani zadevi zato niso pomembne in odločitve o ugoditvi zahtevku za revizijo ne morejo več spremeniti.

Ker je torej Državna revizijska komisija ugodila zahtevku za revizijo in razveljavila odločitev o oddaji javnega naročila v sklopu 6, naročnika skladno s tretjim odstavkom 39. člena ZPVPJN napotuje, naj v nadaljevanju postopka oddaje zadevnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa upošteva ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj v zahtevku za revizijo uveljavlja tudi povračilo stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Državna revizijska komisija je glede na navedeno vlagatelju na podlagi 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.; v nadaljevanju: OT) kot potrebne priznala naslednje opredeljene navedene stroške:

- strošek odvetniških storitev za sestavo zahtevka za revizijo v višini 800 točk po tar. št. 44/1 OT, kar ob upoštevanju vrednosti točke 0,60 EUR in 22 % DDV (pooblaščenca odvetniška družba je zavezanica za plačilo DDV) znaša 585,60 EUR, presežek do priglašanih 2.000 točk pa je zavrnila, saj zanj ni pravne podlage, ter
- strošek plačane takse za predrevizijski in revizijski postopek v sklopu 6 v višini 943,55 EUR.

Državna revizijska komisija pa vlagatelju ni priznala stroška odvetniških storitev za sestavo vloge z dne 3. 6. 2024. Ta strošek po oceni Državne revizijske komisije ni bil potreben (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena), saj navedbe v omenjeni vlogi niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 1.529,15 EUR, ki mu jih je naročnik dolžan povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Tudi izbrani ponudnik je v vlogah z dne 16. 5. 2024 in 6. 6. 2024 zahteval povrnitev stroškov, ki so mu nastali v postopku pravnega varstva. Državna revizijska komisija je njegovo stroškovno zahtevo zavrnila, saj je ocenila, da prispevek izbranega ponudnika k rešitvi zadeve ni bil bistven, navedbe v omenjenih vlogah pa niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve, zato stroški izbranega ponudnika niso bili potrebni (smiselno prim. tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vložijo neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednica senata:
Mag. Zlata Jerman, univ. dipl. prav.,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročniku,
- vlagatelju – po pooblaščenju,
- izbranemu ponudniku – po pooblaščenju,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.